

Grunder och huvudargument

Klagandena har anfört att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att ett beslut att väcka talan i princip inte kan betraktas som ett beslut mot vilket talan kan väckas. Med undantag för domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen enligt vilken sakprövning medges under "särskilda omständigheter", framgår det tydligt av rättspraxis att det skall bedömas från fall till fall huruvida en ny typ av talan kan upptas till sakprövning.

Förstainstansrätten misstolkade rättspraxis då den fann att det faktum att domstolen inte kunde lämna förhandsavgörande i frågan huruvida kommissionen var behörig att väcka talan i tredje land för att uppbära påstått obetalda tullavgifter och mervärdesskatt saknade rättsverkningar. Förstainstansrätten misstolkade även den rättspraxis enligt vilken ett beslut att välja ett förfarande i stället för ett annat har sådana rättsverkningar som avses i artikel 230 EG då den slog fast att talans väckande i tredje land i stället för i gemenskapen saknade rättsverkningar.

Förstainstansrätten medgav inte heller att kommissionen, genom att anta de ifrågasatta besluten, angav sin slutgiltiga uppfattning i fråga om sin behörighet enligt gemenskapsrätten vilket enligt fast rättspraxis har rättsverkningar.

Klagandena har vidare gjort gällande att förstainstansrätten oriktigt utgick i fråga att District Court kunde kompensera avsaknaden av ett förfarande för förhandsavgörande i Förenta staterna genom att själv tillämpa gemenskapsrätten. Förstainstansrätten åsidosatte klagandenas rätt till ett verksamt rättsligt skydd genom att avvisa talan och gjorde en felaktig tillämpning och tolkning av gemenskapsdomstolarnas rättspraxis angående möjligheterna att väcka talan mot uppenbart olagliga åtgärder.

Klagandena har slutligen anfört att förstainstansrätten, genom att slå fast att District Court kunde avgöra alla tvister angående kommissionens behörighet att väcka talan i Förenta staterna, drog en slutsats som strider mot artikel 292 EG samt fördragens systematik.

(1) EGT C 79 av den 10.3.2001, s. 23.

(2) EGT C 79 av den 10.3.2001, s. 24.

(3) EGT C 3 av den 5.1.2002, s. 39.

(4) EGT C 3 av den 5.1.2002, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Giudice di Pace (fredsdomaren) di Genova-Voltri av den 10 mars 2003 i målet mellan Viacom Outdoor S.r.l. och Société Giotto Immobilier S.a.r.l.

(Mål C-134/03)

(2003/C 146/38)

Giudice di Pace (fredsdomaren) di Genova-Voltri begär genom beslut av den 10 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 25 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Viacom Outdoor S.r.l. och Société Giotto Immobilier S.a.r.l. beträffande följande frågor:

1. Utgör

- a) artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG, eller
- b) artikel 86 EG jämförd med artikel 49 EG

hinder för att ge offentliga företag (kommunerna) ansvaret för administrationen av en skatt och avgifter, såsom de som angetts ovan, som avser en marknad som utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden på vilken det offentliga företaget innehar en dominerande ställning?

2. Strider det mot

- a) artikel 86 EG jämförd med artikel 82 EG, eller
- b) artiklarna 87 EG och 88 EG

att låta kommunerna erhålla intäkterna från ifrågavarande skatt och avgifter på den grunden att de utgör ett statligt stöd som är rättsstridigt (ej anmält) och oförenligt med den gemensamma marknaden?